

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 12.

Sjette Sessions tredje Samling.

Sjette Møde.

Onsdagen den 22de Juni.

(Fortf.)

Da Ingen mere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved 1ste Post i Lovudkastets § 1, (see Anhanget Sp. 71).

1) Afdøde forhenværende Comitteret i det oplyste Rentekammer, Conferentsraad Rothes Bo . . . 1750 Rbd.
forkastedes med 39 mod 32 Stemmer.

2) Hjorts Forslag!

Sidste Linie i § 1. Postconducteur, afflediget Lieutenant fra Krigsreserven Haarbølle . . . 15 Rbd. udgaar.
forkastedes eenstemmigt med 77 Stemmer.

3) Paragraphen (see Anhanget Sp. 71) med den vedtagne Forandring vedtoges med 80 Stemmer imod 1.

Formanden: Mellem 2den og 3die Behandling vil der med Hensyn til Hovedsummen i § 1 finde en Omredaction Sted. Jeg skal derefter sætte § 2 under Forhandling, med Hensyn til hvilken jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg tidligere har bemærket, at det første Nummer af denne Paragraph ogsaa er forlangt sat under særskilt Afstemning.

J. A. Hansen: Jeg beder mine indledende Bemærkninger med Hensyn til det første Nummer under § 1 betragtede som gjældende ogsaa for dette Punkt. Den Sum, som Indstillingspunktet angaaer, beløber sig til 12,873 Rbd., og foreslaaes nedsat til 7,627 Rbd., der blive at afdrage med 600 Rbd. aarlig. Det er oplyst i Bilagene, at denne Gjæld er opstaaet til forskellige Tider, idet

den første Sum skriver sig fra 1819 og den sidste fra 1844. Ved allerhøieste Resolution af 17 Decbr. 1845 bestemtes det, at der skulde ske Afdrag paa den da skyldige Sum, der dengang beløb sig til 11,227 Rbd. foruden en Rentestance og en anden Gjæld til den forrige Particulairkasse, med 500 Rbd. aarligt fra 1ste Jan. 1847, men ved Rgl. Resolution af 2 Decbr. 1846 fritoges han for dette Afdrag endnu i Aaret 1847, men fra den Tid er der aarligt blevet betalt et Afdrag af 600 Rbd., og den hele Skyld er efter disse Afdrag, som allerede bemærket, 12,873 Rbd. Af denne Gjæld har Staten Sikkerhed ved Obligation og Livsforfikkning for 4,900 Rbd.; dette er altsaa en Sum, som Staten vil være sikker paa, endogsaa ved den Paagjældendes dødelige Afgang. De 600 Rbd., der aarlig afdrages, ere ogsaa ansete som Afdrag paa den Deel af Gjælden, hvorfor der ikke haves Sikkerhed. Nu er Spørgsmaalet: foresligger der tilstrækkelig Grund til denne Nedsættelse? Dersom man kunde antage det for vist, hvad der ikke er mig aldeles klart, at Staten, om ogsaa den Paagjældende døde snart, havde fuld Visshed for at faae disse 7,627 Rbd. fuldt udbetalte, saa kunde der maaskee være nogen større Grund, end der ellers vilde være, til at gaae ind paa denne Nedsættelse; men, som sagt, derom har jeg ikke bestemt kunnet overbevise mig ved at gennemgaae de foreliggende Bilag. Den Paagjældende har en aarlig Pension af 4,000 Rbd.; han har oplyst, at han ifølge bestemte Udgifter, der paaligge ham, af disse 4,000 Rbd. kun har til eget og Families Underhold 2,791 Rbd., og han mener, at han paa ingen Maade kan taale noget Afdrag i denne Sum, naar han skal leve uden Næringsforg. Han